

ubetinget Ansvar afgive Erklæring om . . .
 2) om og hvorvidt der ved Modtagelsen og Opkrævningen, ved Udgivelsen eller Anvendelsen af Statsmidler eller ved Erhvervelsen, Benyttelsen eller Bortsalget af Statsejendom er sket Afvigelser fra Bestemmelserne i det ved Lov fastsatte Budget eller fra de af Repræsentationen vedtagne Enkeltbetillinger eller fra de til enkelte saadanne knyttede Anmærkninger eller fra Lovbestemmelser vedrørende Erhvervelse, Benyttelse eller Bortsalg af Statsejendom.“ En saadan Kontrol medfører en indgaaende Indsigt i, hvorledes Statshusholdningen føres, og muliggør Fremkomsten af Reformforslag, navnlig Besparelsesforslag. Og det er ikke døde Bestemmelser; i det allerstørste Omfang deltager paa denne Maade den tyske Statsrevision — ligeledes, som jeg har haft Lejlighed til at se, den engelske — i Forvaltningen, idet den paa mange Omraader er en Raadgiver for denne og i meget stort Omfang fremkommer med Forslag, følger de forskellige Forvaltningsgrene og overfører gunstigere Erfaringer fra den ene til den anden.

Jeg skal ikke her fremsætte noget systematisk Forslag med Hensyn til, hvorledes Statsrevisionen skulde omordnes. For det første vil jeg ikke gerne optage Tiden for det ærede Ting saa meget, for det andet har jeg fremsat det paa anden Maade og i andre Forbindelser, men der er dog et Forslag, som jeg kunde ønske at nævne her og at henstille til den ærede Finansminister. Han er desværre ikke til Stede, men har meddelt mig, at Grunden er, at han deltager i et Arbejde sammen med et af Landstingets Udvalg. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at den højtærede Finansminister, som nærer en saa stor Interesse for alle disse Spørgsmaal og paa forskellige Maader, ogsaa her i Tinget, har givet Tilsgagn om, at han vil tage dem op, ogsaa vil tage med Forstaaelse det Forslag, som jeg her vil tillade mig at fremsætte. Der er paa Finanslovens § 24, V. B. IV, en Bevilling paa 16,000 Kr. om Aaret til et Kontor for Jernbane- og Telegrafrevisionen. Dette Kontor har i Virkeligheden den Opgave at udføre en Gerning, som Statsrevisionen burde udføre. Det har til Opgave at gennemgaa Hovedregnskaberne, sammenholde dem med Budgettet og gøre alle de andre Betragtninger gældende med Hensyn til Udgifterne og Forvaltningen, som Statsrevisionen skulde gøre. Kun er der den Forskel, at dets administrative Stilling er en anden,

idet det hører med ind under Forvaltningen, og de Antegnelser, der gøres af Kontoret, de Udsættelser, der gøres, decideres af Ministeren. Medens Statsrevisionens Antegnelser decideres af Rigsdagen og skulde rettes mod Ministeren, rettes disse mod den underordnede Forvaltning og decideres af Ministeren. Men i øvrigt var netop den Opgave, som dette Kontor har, den, som skulde ligge hos Statsrevisionen, og mit Forslag, som jeg for øvrigt har haft Lejlighed til tidligere, men for ikke saa længe siden, at fremsætte for Finansministeren i en anden Relation, gaar ud paa, at dette Kontor skulde afgive Beretning til Statsrevisionen. Derved var der nemlig indledet en saadan Forbindelse, at alt, hvad dette Kontor havde fundet Anledning til at gøre Anmærkninger ved, derved vilde komme til Statsrevisionens Kundskab og vilde kunne blive en særdeles god Vejledning for Statsrevisionen med Hensyn til, hvor den skulde søge yderligere Oplysninger, eller med Hensyn til at komme til Kundskab om, hvad der i Virkeligheden foregaar. For Øjeblikket har Kontoret kun Jernbane- og Telegrafsager, men det vil ikke være vanskeligt at henlægge f. Eks. de samme Revisionsformaal vedrørende Postvæsenet under det samme Kontor. Man vilde derved faa en virkelig Undersøgelse og Revision af hele § 6, som jo er en af Statsregnskabets allerbetydeligste Paragraffer, gennem hvilken overordentlig store Beløb forvaltes. Jeg tror, det i alt Fald vil være en Begyndelse til det bedre, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Forslag til Finansministerens Interesse.

Jeg har tilladt mig at dvæle saa længe ved Statsrevisionens Mangler og Ordning, fordi dette Spørgsmaal i Virkeligheden er meget nøje knyttet til den Beslutning, vi skulde tage her, idet den jo gaar ud paa, at Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for Finansaaret 1908—09. Ærede Medlemmer ville kunne forstaa, at jeg ikke med egentlig god Samvittighed kan anbefale, at dette sker. I og for sig er det ogsaa en ganske urimelig Formulering, denne Beslutning har faaet, thi den gaar langt ud over, hvad der er almindelig Praksis i vor Forvaltning. Og Forvaltningen kender ikke paa andre Omraader til en saa ubetinget Dechargegiving. Et Postkontor eller et Toldkontor f. Eks. og lignende Institutioner faa jo hvert Aar fra Administrationen, efter at deres Regnskaber ere reviderede